

АНИЩЕНКО Євгеній Костянтинович
Позивний “Шахтар”
(01.09.1980-20.11.2023)

Народився 1 вересня 1980 року в селі Романки Синельниківського району, Дніпропетровської області. Жив у м. Тернівка.

Працював прохідником підземним на дільниці ПР7 на шахті Самарська "шахтоуправління Дніпровське".

Близько 15 років працював під землею. В компанії ДТЕК почав працювати бульдозеристом на шахті Благодатна. Згодом влаштувався на шахту “Західно-Донбаська”, на посаду гірника. Там вивчився на прохідника. І далі вже багато років працював прохідником. Був досвідченим та відповідальним працівником який знав свою справу.

Відповідальний працівник та порядний сім'янин.

Разом з коханою дружиною виховував двох доньок. “Мій чоловік найкраща людина, яку я зустрічала за усе своє життя, таких як він немає, люблячий, турботливий чоловік, мені завжди здавалося що він вміє і може зробити усе. Він найкращий татко для своїх доньок, найкращий друг для них. Він був для нас усім. Без нього все немає сенсу, не вистачає повітря, життя перетворилося на існування"-слова дружини. Я вмовляла його не йти на війну, залишитися вдома, бути поруч з нами. Але він не міг не піти, бо завжди казав хто як не я маю захищати свою сім'ю, якщо зараз їх не зупинити то вони прийдуть сюди.

4 липня 2022 року був призваний на військову службу.

Звання: солдат.

Посада: Водій зенітного відділення зенітного ракетного взводу роти охорони Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Був на обороні міста Харків та області також кожну ніч охороняли місто від шахедів.

Підрозділ: 1 стрілецького відділення, стрілецького взводу 4 стрілецької роти, батальйонної групи зведеного підрозділу ХНУПС.

Загинув 20 листопада 2023 року с. Федорівка Чугуївського району, згідно з бойовим розпорядженням з метою здійснення відсічі і стримування збройної агресії росіян на території України, недопущення захоплення (блокування) противником міста Харків, здійснення охорони важливих військових та державних об'єктів, боротьби з НЗФ та ДРС противника підрозділ протягом доби виконував бойові завдання. Коли їхали по груповій дорозі наїхав на протитанкову міну, загинув на місці.

Похований: На цвинтарі у с. Нова Дача.

Нагороджений:

- Указом президента нагороджений від 8 січня 2024 року Орденом "За мужність " III ступеня (посмертно).
- Головнокомандувачем збройних сил України нагороджений "Комбатанським хрестом" посмертно.

У Євгенія залишилися дружина та дві доньки.